

**ច្បាប់
ស្តីពី**

ការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មបណ្ណាល័យ N.T.

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៧០១/០៩

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ
រាជហរិវង្ស ឧត្តរតាសុជាន វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍
និគរោត្តម ធម្មិកមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ
ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន (ព្រឹទ្ធសភា)	
ចុះហត្ថលេខា	លេខ ១២០២
	ថ្ងៃទី ២៣ ខែ ០១ ឆ្នាំ ២០១២
	ប្រធានាធិការ ១២០២

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម /០១៩៦/០៥ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំពី សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងពីរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ៣០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០១ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ៦ នីតិកាលទី ២ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របតាមលើទម្រង់ និង គតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង កាលពីថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០១ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ៥ នីតិកាលទី ១ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ : ។.។.

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១._

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់ការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ការប្រើប្រាស់អណ្តូងរ៉ែ ព្រមទាំងរាល់សកម្មភាពទាំងឡាយ ដែលទាក់ទងទៅនឹងប្រតិបត្តិការ ធនធានរ៉ែនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ លើកលែងតែប្រតិបត្តិការប្រេងកាតនិងឧស្ម័នត្រូវ ស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់មួយដោយឡែក ។

មាត្រា ២._

ធនធានរ៉ែទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅក្នុងដី លើដី ឬក្រោមដីនៃដែនគោក ភ្នំ ខ្ពង់រាប ដែនទឹក ដែនសមុទ្រ កោះ បាតសមុទ្រ ក្រោមបាតសមុទ្រ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជានិងទឹកដីនៃព្រះរាជា- ណាចក្រកម្ពុជាជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

មាត្រា ៣._

ធនធានរ៉ែគឺជាសារធាតុទាំងឡាយណា ទោះជាស្ថិតក្នុងទម្រង់រឹង រាវ ឧស្ម័នដែល កកើតឡើងដោយធម្មជាតិតាមដំណើរវិវត្តភូគព្ភសាស្ត្រ ឬជាលទ្ធផលនៃការដឹកយកពីក្នុងដី លើដី ក្នុងសមុទ្រ ក្រោមបាតសមុទ្រ មានជាអាទិ៍ស្ទួនថ្ម ធូលីថ្ម រ៉ែអលោហៈ រ៉ែលោហៈ ទឹកខនិជ ថ្ម ព្រួស ខ្សាច់ ដីឥដ្ឋ ប្រេងកាត និងឧស្ម័ន ។

ប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែគឺជាការធ្វើសកម្មភាព បុរេសនា ស្វែងរករុករក និងអាជីវ- កម្មធនធានរ៉ែ ។

បុរេសនាគឺជាការស្វែងរុករកដំបូងនៅស្រទាប់ដីលើ ដោយប្រើប្រាស់ ឧបករណ៍សាមញ្ញ ហើយមានការប៉ះពាល់បន្តិចបន្តួចដល់ផ្ទៃដី ដើម្បីកំណត់វត្តមានធនធាន រ៉ែ ដែលមានតម្លៃពាណិជ្ជកម្ម និងអាចជាទិសដៅសម្រាប់ការស្នើសុំអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករក និងអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ។

ការស្វែងរុករកគឺជាការសិក្សាស្រាវជ្រាវក្នុងបំណងរកឱ្យឃើញ ធ្វើតេស្តសន្ទស្សន៍ រ៉ែ ដើម្បីកំណត់សក្តានុពល ទំហំ គុណភាព បរិមាណ ព្រមទាំងលទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច អាជីវកម្ម។

តាមរយៈការធ្វើបុរេសា ការស្រាវជ្រាវភូគព្ភសាស្ត្រ រូបភូគព្ភសាស្ត្រ និងគីមីភូគព្ភសាស្ត្រ ការដឹកកាយ ការខ្វែង ការដឹកជញ្ជូន និងការធ្វើវិភាគដី ដីល្បាប់ ទឹក ថ្ម និងតំរូវផ្សេងៗ ទៀត ។

អាជីវកម្មធនធានបរិគ្គីប្រតិបត្តិការដឹកយកធនធានបរិសេសក្នុងនោះធនធាន បរិស្រ្តូចបានយកចេញពីជម្រកបរិ ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម ដឹកជញ្ជូន លក់ដូរ ឬការនាំចេញក្នុងគោល បំណងពាណិជ្ជកម្ម ។ ដោយឡែកការលក់ដូរ ការនាំចេញ ការនាំចូលលោហធាតុមានតម្លៃ គ្រប់គ្រងមានតម្លៃដែលមិនទាន់ថ្លៃ និងកែច្នៃចេញវិញ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបញ្ញត្តិច្បាប់នៃព្រះ - រាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលមានជាធរមាន ។

ជំពូកទី ២

អាជ្ញាប័ណ្ណធនធានបរិ

មាត្រា ៤.-

អាជ្ញាប័ណ្ណធនធានបរិគ្គីជាលិខិតអនុញ្ញាតដែលផ្តល់នូវសិទ្ធិឱ្យទៅសម្បទានិក ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាពប្រតិបត្តិការធនធានបរិ ។

មាត្រា ៥.-

គ្មានរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណាអាចធ្វើការស្វែងរករក ឬធ្វើអាជីវកម្មធន ធានបរិ ដោយគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានបរិ ដែលចេញឱ្យដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចឡើយលើក លែងតែម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬអ្នកកាន់កាប់ស្របច្បាប់លើដីធ្លីដែលជាឯកជនអាចប្រើប្រាស់ ព្រៃស ខ្សាច់ ថ្ម ដីឥដ្ឋ ដោយមិនចាំបាច់មានអាជ្ញាប័ណ្ណ តែមិនអនុញ្ញាតឱ្យដឹកជញ្ជូនចេញផុតពី ព្រំដែនដីធ្លីជាកម្មសិទ្ធិដើម្បីធ្វើអាជីវកម្មនោះទេ ។

ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរអាចធ្វើបុរេសានៅលើដីរបស់ រដ្ឋឱ្យតែដីនោះរដ្ឋមិនទាន់ ចេញអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានបរិទៅបុគ្គលដទៃ ។ល.។

មាត្រា ៦.-

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល អាចនឹងទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែបានតាមការពិនិត្យពិច័យនៅលើសមត្ថភាពបច្ចេកទេស ហិរញ្ញវត្ថុ និងការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម

មាត្រា ៧.-

មុននឹងចូលទៅក្នុងដីដែលជាកម្មសិទ្ធិឯកជនដើម្បីធ្វើការស្វែងរុករកនិងដឹកយករ៉ែ សម្បទានិកត្រូវមានការព្រមព្រៀងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាមួយម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដីស្តីពីការមិនជ្រៀតជ្រែក មិនប៉ះពាល់ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិនិងការងារព្រមទាំងធ្វើការទូទាត់សងលើការខូចខាតដែលកើតមាននៅលើផ្ទៃដី ដែលបណ្តាលមកពីសកម្មភាពប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែ ។

មុននឹងចូលក្នុងតំបន់ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋដែលកំណត់ថាជាតំបន់ការពារតំបន់បំរុងទុក ឬតំបន់ហាមឃាត់ដើម្បីស្វែងរុករកនិងដឹកយករ៉ែ សម្បទានិកត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ឬស្ថាប័នអន្តរក្រសួងដែលមានតួនាទីគ្រប់គ្រងលើតំបន់នោះ ។

មាត្រា ៨.-

ការធ្វើបុរេសនា ការស្វែងរុករក និងធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែនៅលើដីជាកម្មសិទ្ធិរដ្ឋដែលបានកំណត់ជាតំបន់វប្បធម៌ ទីតាំងប្រវត្តិសាស្ត្រ តំបន់បេតិកភ័ណ្ឌជាតិត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា ៩.-

មិនអាចចេញអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែឱ្យត្រួតគ្នានៅតំបន់ណាមួយដែលស្ថិតនៅក្រោមការកាន់កាប់របស់សម្បទានិកមួយផ្សេងទៀតរួចទៅហើយដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីសម្បទានិកមុន ឬការយល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ ដែលបញ្ជាក់លិខិតផ្តាច់មុខរបស់សម្បទានិកមុនពុំមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់តាមផ្លូវច្បាប់ឡើយ ។ ២.៤.

មាត្រា ១០.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យប្រឹក្សាគ្រប់គ្រង ត្រូវពិនិត្យរាល់ប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែ ដើម្បីឱ្យការអនុវត្តន៍បទប្បញ្ញត្តិនិងនីតិវិធីទាំងឡាយនៃច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើ អាជីវកម្មធនធានរ៉ែមានប្រសិទ្ធភាព ។

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យប្រឹក្សាទុកសំណង់ឯកសារនិងកំណត់ត្រាក្នុងបញ្ជី ឯកសារចំពោះរាល់អាជ្ញាប័ណ្ណដែលចេញឱ្យព្រមទាំងឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាប័ណ្ណ ។

ជំពូកទី ៣

ប្រភេទនៃអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែ

មាត្រា ១១.-

អាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែត្រូវបានរៀបចំជាប្រាំមួយប្រភេទ ដើម្បីសម្រួលដល់អ្នក ដាក់ពាក្យសុំក្នុងគោលដៅសម្រួលការគ្រប់គ្រងលើការងារស្វែងរករុករកនិងធ្វើអាជីវកម្មធន- ធានរ៉ែ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ។

១-អាជ្ញាប័ណ្ណសិប្បកម្មធនធានរ៉ែ អាចផ្តល់ឱ្យចំពោះតែប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ប៉ុណ្ណោះ ក្នុងគោលបំណងអនុវត្តការងារស្វែងរុករកនិងធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែដោយប្រើ ប្រាស់ឧបករណ៍សម្ភារៈសាមញ្ញ ដែលមាននៅក្នុងមូលដ្ឋាន ហើយប្រើប្រាស់កម្លាំងផ្ទាល់ខ្លួន ឬជាលក្ខណៈគ្រួសារដែលមានចំនួនមិនលើសពី ៧ (ប្រាំពីរ) នាក់ ។

សិប្បកម្មធនធានរ៉ែអាចធ្វើការស្វែងរុករក និងធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែបានចំពោះ តែធនធានរ៉ែដែលរកឃើញក្នុងសភាពជាធនធានរ៉ែរាយប៉ាយនៅក្នុងដីល្បាប់ ខ្សាច់ ក្រស សិលា ក្នុងផ្ទៃដីកំណត់មួយមានទំហំមិនលើសពី ១ (មួយ) ហិកតា និងជម្រៅមិនហួសពី ៥ (ប្រាំ) ម៉ែត្រ ។

២-អាជ្ញាប័ណ្ណអន្តរាគមន៍និងការដ្ឋានចាយថ្លៃ អាចផ្តល់ឱ្យរូបវន្តបុគ្គលឬ នីតិបុគ្គលដែលមានលក្ខណសម្បត្តិនិងសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងបំណងអនុវត្តការងារស្វែង រុករក ធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែសំណង់និងធនធានរ៉ែឧស្សាហកម្មណាមួយបម្រើឱ្យការសាង សង់ ឧស្សាហកម្មគីមី ឧស្សាហកម្មកែច្នៃ ហើយដឹកយកពីអណ្តូងរ៉ែបើក ឬការដ្ឋានវាយថ្ន ។

ធនធានបរិសំណង់និងធនធានបរិបទស្ថានភាពមានជាអាទិ៍ ខ្សាច់ ក្រូស ថ្មសំណង់ ឡាតេរីត ដីឥដ្ឋ ដីឥដ្ឋធ្វើស៊ីម៉ង់ត៍ ថ្មសីលផ្កាថ្ម ហ្វូស្វីត ថ្មកំបោរ ដូស្សីត ថ្មម៉ាប កៅឡាម៉ា ប៉ាហ្គោនីត អំបិល ប្លាស្ទិក ម្កាងសិលា ផ្សេងៗ ផ្សេងៗ ខ្សាច់ទឹកតាម ខ្សាច់ស៊ីលីស ឬសមាស ធាតុធនធានបរិបទផ្សេងទៀតដែលប្រើប្រាស់ក្នុងគោលដៅដូចគ្នា ។

៣-អាជ្ញាប័ណ្ណអាជីវកម្មវិស្វកម្មមានតម្លៃ អាចផ្តល់ឱ្យដល់រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែលមានលក្ខណសម្បត្តិនិងសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងបំណងស្វែងរុករកនិងធ្វើ អាជីវកម្មធនធានបរិ ត្បូងថ្មមានតម្លៃ ពាក់កណ្តាលមានតម្លៃ និងថ្មសំអាង ។

ត្បូងថ្មមានតម្លៃមានជាអាទិ៍ ពេជ្រ ត្បូងទទឹម កណ្តៀង មរកត និងប៊ីត្បូងថ្ម ទាំងឡាយដែលមានគុណភាពប្រហាក់ប្រហែល ។

ត្បូងថ្មពាក់កណ្តាលមានតម្លៃមានជាអាទិ៍ សៀកកុន អាមេទីស តូប៉ាស និង ប៊ីត្បូងថ្មទាំងឡាយដែលមានគុណភាពប្រហាក់ប្រហែល ។

ថ្មសំអាងគឺជាថ្មដែលមានកំរិតថ្លាឆ្លុះទាប ឬមិនថ្លាឆ្លុះ ត្រូវបានគេយកទៅប្រើ ប្រាស់ជាក្រឡឹងលំអផ្សេងៗ មានជាអាទិ៍ កាល់សេដ្ឋន អាសូរីត អូប៉ាល់ធម្មតា អាហ្គាត ហ្សេត ម៉ាឡាស៊ីក ឈើថ្ម ថ្មថ្លើមអណ្តើក និងថ្មទាំងឡាយដែលមានគុណភាពប្រហាក់ប្រហែល ។

៤-អាជ្ញាប័ណ្ណកែច្នៃធនធានបរិ អាចផ្តល់ឱ្យចំពោះរូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ដែលមានលក្ខណសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ក្នុងគោលបំណងកែច្នៃត្បូងថ្មមានតម្លៃ ពាក់កណ្តាលមាន តម្លៃ ឬថ្មសំអាង ។

៥-អាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករក អាចផ្តល់ឱ្យចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែល មានលក្ខណសម្បត្តិនិងសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើការស្វែងរុករកនិងសិក្សាអំពីសក្តានុពល ធនធានបរិ ។

៦-អាជ្ញាប័ណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានបរិ ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យចំពោះតែ សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករកប៉ុណ្ណោះ ក្នុងគោលបំណងស្វែងរុករកនិងដឹកយក បរិណាដែលមានធម្រកបរិមានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច ហើយបិតនៅតែក្នុងរង្វង់ព្រំដែននៃ អាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករក ។ ២.៤.

សម្បទានិកស្វែងរករកត្រូវតែដាក់ឱ្យពិនិត្យនូវការវិភាគបច្ចេកទេសហិរញ្ញវត្ថុ បរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម ក្នុងគោលបំណងកំណត់លទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គមនៃទម្រង់ប្រតិ- បត្តិការជីកយកប្រេងឆ្នើមស្វ័យការយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យប្រេងឆ្នើម ។

បែបបទនិងមាតិកានៃរបាយការណ៍ ការសិក្សាសមិទ្ធិលទ្ធភាពចុងក្រោយនិង ឯកសារយោងព្រមទាំងលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្ម ធនធានប្រេងឆ្នើមមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១២._

ក្នុងករណីដែលរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យប្រេងឆ្នើមកំណត់ថា ពាក្យសុំអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែង រករក ឬអាជីវកម្មធនធានប្រេងឆ្នើមមានទ្រង់ទ្រាយធំនិងមានផលប្រយោជន៍ពិសេសដល់ ប្រទេសជាតិ រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យប្រេងឆ្នើមត្រូវធ្វើការចរចាជាមួយអ្នកស្នើសុំដើម្បីឈានទៅដល់ កិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគទុនធនធានប្រេងឆ្នើម ដែលត្រូវបន្ថែមទៅលើអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានប្រេងឆ្នើម ។

មាត្រា ១៣._

ចំពោះតំបន់ដែលដឹងពីសក្តានុពលធនធានប្រេងឆ្នើម ហើយដែលមិនទាន់ចេញអាជ្ញា- ប័ណ្ណ រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យប្រេងឆ្នើមអាចកំណត់តាមការប្រកាសជាសាធារណៈថាជាតំបន់រក្សា ទុកសំរាប់ធ្វើការដេញថ្លៃ ដោយរៀបចំឱ្យមានការវាយតម្លៃការចរចាជាផ្លូវការដើម្បីចេញ អាជ្ញាប័ណ្ណធនធានប្រេងឆ្នើមសមស្របមួយ ឬតម្រូវឱ្យមានការចរចាធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងធនធានប្រេងឆ្នើម បន្ថែមដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ ។

ជំពូកទី ៤

នីតិវិធីនៃការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានប្រេងឆ្នើម

មាត្រា ១៤._

ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរអាចដាក់ពាក្យសុំអាជ្ញាប័ណ្ណសិប្បកម្មធនធានប្រេងឆ្នើមដោយខ្លួនឯង ផ្ទាល់តាមមន្ទីរជំនាញរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យប្រេងឆ្នើមនៅតាមបណ្តាខេត្ត ក្រុង ដែលតំបន់ អាជ្ញាប័ណ្ណនោះស្ថិតនៅ ។ ន.រ.

មាត្រា ១៥._

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ត្រូវដាក់ពាក្យសុំអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែទាំងឡាយផ្សេងទៀតក្រោមអំណាចនៃច្បាប់នេះទៅរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ ។

មាត្រា ១៦._

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែត្រូវឆ្លើយតបជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីការយល់ព្រមឬការបដិសេធន៍លើការស្នើសុំអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែ ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ៤៥ (សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃ ក្រោយពីថ្ងៃបានទទួលសំណុំលិខិតស្នើសុំគ្រប់គ្រាន់តាមបែបបទបច្ចេកទេស ។

មាត្រា ១៧._

លើកលែងតែអាជ្ញាប័ណ្ណសិប្បកម្មធនធានរ៉ែ សម្បទានិកដែលបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែផ្សេងទៀត ក្រោមអំណាចនៃច្បាប់នេះអាចសុំបន្ត កែប្រែ ប្រគល់ជូនវិញ ដាក់បញ្ចាំ ផ្ទេរសិទ្ធិ ឬបន្តជាមរតកបានដោយមានការយល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ ។

មាត្រា ១៨._

អាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែក្រោមអំណាចនៃច្បាប់នេះ អាចព្យួរ ឬលុបចោលចំពោះសម្បទានិកណាដែលបំពានច្បាប់នេះ ។

នីតិវិធីនៃការព្យួរទុក ការដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១៩._

សម្បទានិកដែលបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែ ក្រោមអំណាចនៃច្បាប់នេះ ត្រូវដាក់ជូនរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែពិនិត្យនូវលិខិតស្នើសុំរបាយការណ៍ ផែនការនិងលិខិតជូនដំណឹងតាមវេលាកំណត់ហើយត្រូវរក្សាទុកសៀវភៅកំណត់ត្រានិងឯកសារ ។ ឆ.រ.

មាត្រា ២០._

ការរក្សាការសំងាត់លើឯកសារ ព័ត៌មានទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ នៃក្បាប់នេះ ត្រូវធ្វើរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែ ឬរហូតដល់មានការអនុញ្ញាត ពីសម្បទានិកឱ្យធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាចំហលើកលែងតែ ៖

- ព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងបរិស្ថាននិងសង្គមអាចផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈបានដោយគ្រាន់តែរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែជូនដំណឹងដល់សម្បទានិកនោះប៉ុណ្ណោះ

- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែចងក្រងបោះពុម្ពផ្សាយនូវស្តីពីដែលស្រង់ចេញពីឯកសារនិងព័ត៌មានទាំងឡាយរបស់សម្បទានិកឱ្យតែមានការទាក់ទងទៅនឹងការវិភាគផ្នែកធនធានរ៉ែរបស់ជាតិ ។

ជំពូកទី ៥

ប្រតិបត្តិការស្វែងរុករកនិងធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ

មាត្រា ២១._

សម្បទានិកឬអ្នកចុះកិច្ចសន្យាបន្តនីមួយៗ ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការដឹកនាំប្រតិបត្តិការ ស្វែងរុករកនិងធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ នឹងត្រូវអនុវត្តទៅតាមការកំណត់ដូចខាងក្រោមនេះ ៖

១- ដំណើរការប្រតិបត្តិការឱ្យបានត្រឹមត្រូវនិងមានប្រសិទ្ធភាពតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលនឹងលំអិតក្នុងកម្មវិធីការងារស្វែងរុករក ឬការសិក្សាអំពីសមិទ្ធិលទ្ធភាពអណ្តូងរ៉ែ

២- ការការពារបរិស្ថានដូចមានលំអិតក្នុងច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាននិងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ការសិក្សាវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ផែនការលុបអណ្តូងរ៉ែ និងការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ

៣- ធានាការការពារសុខភាពនិងសុវត្ថិភាពពលករដែលនឹងលំអិតក្នុងកម្មវិធីផែនការអណ្តូងរ៉ែ កម្មវិធីសុខភាព និងសុវត្ថិភាពក្នុងអណ្តូងរ៉ែ រាប់បញ្ចូលទាំងការការពារគ្រោះថ្នាក់ បែបបទរាយការណ៍ស្តីពីគ្រោះថ្នាក់នេះ ។

៤ - ការការពារសុវត្ថិភាពដល់សាធារណជននៅក្នុងនិងជុំវិញតំបន់អណ្តូងរ៉ែ ដែលនឹងលំអិតក្នុងផែនការអណ្តូងរ៉ែ

៥ - ធ្វើការអប់រំ បណ្តុះបណ្តាលនិងផ្តល់ការងារដល់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរដែល នឹងលំអិតក្នុងកម្មវិធីផ្តល់ការងារអប់រំ បណ្តុះបណ្តាល

៦ - ប្រើប្រាស់ឱ្យអស់លទ្ធភាពនូវទំនិញនិងសេវាកម្មក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជានៅតាមទីកន្លែង និងពេលវេលាសមស្រប ។

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ អាចកំណត់ភាពចាំបាច់បន្ថែមសម្រាប់ការងារខាង លើដោយយោងទៅតាមប្រភេទអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែ និងទំហំប្រតិបត្តិការនោះ ។

មាត្រា ២២._

ការណែនាំលើបែបបទ ការបង្កើន ការពង្រីកផែនការនិងមាតិកានៃរាល់ សំណុំលិខិតចាំបាច់និងកម្មវិធីការងារ ការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់អនុវត្តឱ្យ បានត្រឹមត្រូវ នោះនឹងមានចែងនៅក្នុងប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ ។

មាត្រា ២៣._

ក្នុងករណីចាំបាច់នីមួយៗ រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែត្រូវចាត់តាំងមន្ត្រីមាន សមត្ថកិច្ចដើម្បីពិនិត្យការអនុវត្តន៍ច្បាប់នេះ។

មន្ត្រីដែលត្រូវបានចាត់តាំងត្រូវ ៖

១ - ទទួលខុសត្រូវចំពោះរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែលើរបៀបរបបគ្រប់គ្រង ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ

២ - រៀបចំរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំស្តីពីសកម្មភាពជាប្រចាំលើការងារស្វែង រករក និងដឹកយករ៉ែតាមឆ្នាំបន្តបន្ទាប់ ហើយដាក់របាយការណ៍នោះជូនរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុក វិស័យរ៉ែ

៣ - ប្រមូលផ្តុំព័ត៌មាននិងរក្សាទុកឯកសារប្រតិបត្តិការស្វែងរករក ដឹកយករ៉ែ ការដឹកជញ្ជូន ប្រព្រឹត្តិកម្ម ការរកទីផ្សារ និងការនាំចេញធនធាននិងផលិតផលរ៉ែ។

៤-ធ្វើការតាមដាននិងពិនិត្យ ដើម្បីបញ្ជាក់ពីការអនុវត្តន៍បទប្បញ្ញត្តិទាំងអស់នៃច្បាប់នេះ

៥-ត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តន៍បទបញ្ជាឱ្យបានត្រឹមត្រូវលើសុខភាព និងសុវត្ថិភាពរបស់ពលករ និងសាធារណជនទូទៅ និងការពារបរិស្ថាន

៦-ទទួលបាននូវផលប៉ះពាល់តាមការកំណត់របស់រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យ ។

អំណាចនិងតួនាទីរបស់មន្ត្រីដែលត្រូវបានចាត់តាំងដើម្បីត្រួតពិនិត្យធ្វើអធិការកិច្ច និងរាយការណ៍ពីសកម្មភាពការងារស្វែងរករក ជីកយកប្រេង ស្រាវជ្រាវ ការវិភាគពាក់ព័ន្ធនឹងរបៀបរបបគ្រប់គ្រងក្រោមអំណាចនៃច្បាប់នេះនឹងមានបែបនៅក្នុងអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ២៤.-

តាមការសម្របសម្រួលរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យ សម្បទានិកដែលបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានប្រេងស្វ័យប្រវត្តិ ត្រូវសុំយោបល់ពីក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីអនុវត្តប្រតិបត្តិការស្វែងរករកនិងធ្វើអាជីវកម្មធនធានប្រេងនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខ័ណ្ឌ តាមគោលការណ៍អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច របស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ជំពូកទី ៦

សម្បទានិកនិងម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដី

មាត្រា ២៥.-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានប្រេង ត្រូវសងទៅម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដីទាំងក្នុងនិងក្រៅតំបន់អាជ្ញាប័ណ្ណធនធានប្រេង ចំពោះការខូចខាតទាំងឡាយដែលបណ្តាលមកពីប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មធនធានប្រេងរបស់ខ្លួនដោយមិនគិតថាការខូចខាតនោះជាឧបទ្វីបហេតុឬជាការដឹងមុន ។

ក្នុងករណីការខូចខាតណាដែលបណ្តាលមកពីប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មធនធានប្រេងរបស់សម្បទានិកចាប់ពីរូបឡើងទៅ សម្បទានិកទាំងនោះត្រូវរួមគ្នាសងទៅតាមការខូចខាត ។

សំណងទាំងនោះត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោមនេះ ៖

-ប្រសិនបើជាតំបន់ប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែដែលមានកំណត់នៅក្នុង អាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែប៉ះពាល់ទៅលើដីកម្មសិទ្ធិ ម្ចាស់ដីត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យសម្បទានិកដែលបាន ទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែធ្វើប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែនៅលើដីនោះ ដោយមានការព្រមព្រៀង គ្នាទៅវិញទៅមកជាមុន ដែលក្នុងនោះម្ចាស់ដីត្រូវបានទទួលសំណងសមរម្យនិងយុត្តិធម៌

-សំណងនោះត្រូវសងតាមពេលវេលា ឬសងផ្តាច់តែម្តងតាមការព្រម ព្រៀងរវាងម្ចាស់ដី និងសម្បទានិកដែលបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែ

- ក្នុងករណីម្ចាស់ដីនិងសម្បទានិកដែលបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែ មិនអាចស្រុះស្រួលគ្នាលើសំណងបានទេនោះ រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែត្រូវស្វែងរកដោះស្រាយ បើមិនបានសំរេចទេ ត្រូវធ្វើសំណើទៅរាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីបង្កើតគណៈកម្មការចម្រុះមួយសំរាប់ ដោះស្រាយករណីនេះ

- ក្នុងករណីដែលភាគីទាំងអស់មិនយល់ព្រមតាមដំណោះស្រាយរបស់ គណៈកម្មការចម្រុះនោះ សេចក្តីសំរេចជាសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ ។

មាត្រា ២៦.-

ក្នុងករណីដែលផ្ទៃដីទាំងមូល ឬចំណែកណាមួយនៃតំបន់ប្រតិបត្តិការធនធាន រ៉ែ ដែលមានកំណត់នៅក្នុងអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែ មិនទាន់បានផ្តល់កម្មសិទ្ធិជូនទៅបុគ្គលណា ម្នាក់ទេនោះ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចមិនអាចចេញកម្មសិទ្ធិផ្ទៃដីទាំងមូល ឬចំណែកណាមួយ នៃតំបន់ប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែដែលមានកំណត់នៅក្នុងអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែទៅឱ្យបុគ្គលណា ម្នាក់បានឡើយ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាលតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ ។

ប្រសិនបើតំបន់ប្រតិបត្តិការអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែនោះមានប្រជាពលរដ្ឋកំពុង រស់នៅមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ សម្បទានិកដែលបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណធនធាន រ៉ែ ត្រូវអនុវត្តសំណងដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៥ ដែរ ។ ន.រ.

ជំពូកទី ៧
បទប្បញ្ញត្តិហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ២៧._

អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ឬសម្បទានិកដែលបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែត្រូវបង់ជូនរដ្ឋនូវថ្លៃចុះបញ្ជី ពាក្យសុំការពន្យារ បន្ត ការផ្ទេរផ្សេងៗនិងឈ្នួលដីប្រចាំឆ្នាំ ។

មាត្រា ២៨._

សម្បទានិកដែលបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែទាំងអស់ លើកលែងតែសម្បទានិកដែលបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរករក និងសម្បទានិកដែលបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណកែច្នៃធនធានរ៉ែត្រូវបង់ជូនរដ្ឋនូវសួយសារលើតម្លៃធនធានរ៉ែដែលទាញយកបាន ។

សម្បទានិកដែលបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើត្រូវរក្សាទុកនូវបញ្ជីគណនេយ្យ ហើយត្រូវផ្តល់ជូនរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែនូវរបាយការណ៍ ឬបញ្ជីដែលទាក់ទងនឹងព័ត៌មាននេះ ។

មាត្រា ២៩._

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែអាចធ្វើសេចក្តីប្រកាសដល់សម្បទានិកដែលបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែ ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមពីកិច្ចសន្យាលក់ អង្កេតនិងតាមដានត្រួតពិនិត្យរាល់បញ្ជីគណនេយ្យ និងពិគ្រោះជាមួយសម្បទានិកដែលបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែដើម្បីកំណត់ថ្លៃផលិតផលរ៉ែ ។

មាត្រា ៣០._

ត្រូវហាមដាច់ខាតក្នុងការដឹកជញ្ជូនធនធានរ៉ែចេញ ក្នុងករណីដែលធនធានរ៉ែនោះមិនទាន់បានបង់សួយសារ ឬគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែ ។ រ.រ.

មាត្រា ៣១._

យោងតាមច្បាប់ដែលមានជាធរមាន របបពន្ធអាករពិសេសមួយនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់អនុវត្តលើផលិតផលនិងប្រាក់ចំណូលពីប្រភេទអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែទាំង ៦ (ប្រាំមួយ) ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១១ ។

មាត្រា ៣២._

អត្រាសួយសារលើតម្លៃធនធានរ៉ែ នីតិវិធីនៃការបង់សួយសារជូនរដ្ឋនិងការលើកទឹកចិត្តដល់មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលចែងក្នុងមាត្រា ២៣ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួង ។

ពន្ធអាករ ពន្ធគយ ពន្ធលើចំណែកភាគហ៊ុន ពន្ធប្រាក់ចំណែកផ្ទាល់ខ្លួន សំវិធានធន បែបបទចំណាយ របៀបបង់ពន្ធ គោលការណ៍ និងការអនុវត្តន៍គណនេយ្យនិងហិរញ្ញកិច្ច ការកំណត់ការខាតបង់ការលើកលែងពន្ធ និងការលើកទឹកចិត្តដល់ការវិនិយោគទុនលើវិស័យរ៉ែ ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ដែលមានជាធរមាន ។

ជំពូកទី ៨

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៣._

បុគ្គលណាដែលធ្វើប្រតិបត្តិការស្វែងរករ៉ែធនធានរ៉ែ ដោយគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែ ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពី ៥០០.០០០ (ហាសិបម៉ឺន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ។

ក្នុងករណីមិនរាងចាលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ឬផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ ឬត្រូវផ្ដន្ទាទោសទាំងពីរ ។_{២៤}

មាត្រា ៣៤._

បុគ្គលណាដែលធ្វើប្រតិបត្តិការស្វែងរករក លើសនឹងមាត្រា ៧ វាក្យខ័ណ្ឌទី ២ ឬមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ឬផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ)ខែ ទៅ ២ (ពីរ)ឆ្នាំ ឬត្រូវផ្ដន្ទាទោសទាំងពីរ ។

មាត្រា ៣៥._

បុគ្គលណាដែលធ្វើប្រតិបត្តិការដឹកយករ៉ែ ដោយគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែ ឬ លើសនឹងមាត្រា ៧ ឬមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនលើនឹង ៣ (បី) ដងនៃតម្លៃប៉ាន់ស្មាន តាមរយៈពេលដែលផលរ៉ែត្រូវបានដឹកយកដោយផ្អែកលើទំហំ ឧបករណ៍ គ្រឿងចក្រផលិតកម្មប្រើប្រាស់និងបរិមាណរ៉ែដែលមានក្នុងទីតាំងនោះ ហើយនិង ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន)រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបុគ្គលនោះប្រព្រឹត្តខុសរហូតដល់ថ្ងៃ ដែលសកម្មភាពប្រតិបត្តិការដឹកយករ៉ែនោះត្រូវបានបញ្ឈប់ និងផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដោយមិនទាន់គិតដល់សំណងនៃការខូចខាតផ្សេងទៀត ។ រីឯឧបករណ៍គ្រឿងចក្រផលិតកម្មផ្សេងៗទៀតត្រូវរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

មាត្រា ៣៦._

បុគ្គលណាដែលធ្វើប្រតិបត្តិការដឹកយករ៉ែដោយអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែអស់ សុពលភាព ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៥ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣៧._

សម្បទានិកណាដែលប្រព្រឹត្តលើសនឹងមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវពិន័យជា ប្រាក់ដែលមានចំនួនទ្វេជាពីរនៃតម្លៃធនធានរ៉ែដែលបានដឹកចេញ ឬត្រូវដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណ ធនធានរ៉ែ ឬត្រូវទទួលទោសទាំងពីរ ។ រ.រ.

មាត្រា ៣៨._

សម្បទានិកដែលមិនអនុញ្ញាតឱ្យមន្ត្រីដែលមានសមត្ថកិច្ចចុះត្រួតពិនិត្យដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ ចូលធ្វើការត្រួតពិនិត្យនៅក្នុងការដ្ឋានប្រតិបត្តិការធនធាន រ៉ែរបស់ខ្លួននឹងត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន)រៀល ឬត្រូវព្យួរទុកអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែ រយៈពេលមិនលើសពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ។

ក្នុងករណីមិនរាងចាល ត្រូវដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៣៩._

បុគ្គលណាដែលមិនមែនជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដីស្របច្បាប់ ហើយធ្វើឱ្យរាំងស្ទះដល់ប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែរបស់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់នោះ នឹងត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ដល់ ១(មួយ)ខែ ។

មាត្រា ៤០._

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចនៃក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែដែលបានបុប្ផិត ឬប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទោសរដ្ឋបាល ដោយពុំទាន់គិតដល់បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងៗទៀត ។

ជំពូកទី ៩

អន្តរបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤១._

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណាដែលបានចាប់ផ្ដើមស្វែងរករកឬធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ហើយមានលិខិតអនុញ្ញាតជាផ្លូវការមុនពេលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន អាចបន្តសកម្មភាពការងារបាន ប៉ុន្តែត្រូវឱ្យដាក់ពាក្យបំពេញបែបបទសុំអាជ្ញាប័ណ្ណធនធានរ៉ែថ្មី ទៅតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះយ៉ាងយូរ ៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃ ។^{១២៣}

ជំពូកទី ១០
អវសានបូណ្ញត្តិ

មាត្រា ៤២.-

បទបូណ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។ ល.។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០១

បានបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

ព្រះហស្តលេខា
នរោត្តម សីហនុ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន

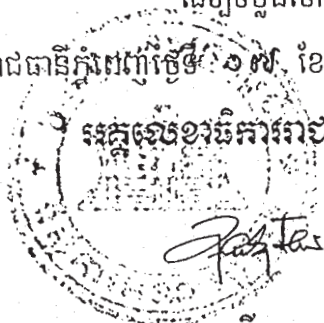
បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល

ហត្ថលេខា
ស៊ុយ សែម

លេខ: ១៤១ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០១

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ណារី តាន់